

Kavargó érzelmeim

Itt ülök, és a bennem kavargó érzelmeket szeretném megfogalmazni. Most szívesen elmennék egy olyan helyre, ahol egy lélek sincs, ahol nem hallom a kocsik zaját, ahol nyugalomban tudok olvasni, és csak egy valaki lenne velem, az az ember, aki a legfontosabb számomra.

Nagyon rossz az itthonlét, mert nem találkozom azokkal az emberekkel, akik számomra fontosak, és ez, hogy csak írás meg hívás van, nem ugyanolyan, mintha mellettem lennének vagy megölelnének. A tanulás is nehezebben megy, mert nincs tanár, aki elmagyarázná, még ha fel is találok magam.

Nagyon sokat rajzolok, olvasok, amikor van szabadidőm. Amikor megfogom a ceruzát, nem az agyam irányít, hanem a kezem, elmegyek egy másik világba, ahol csak én és a rajz van.

<https://vitalmagazin.hu/>

Mikor edzésem van, és rálépek a parkettre, onnan nincs visszaút, és elkezdek táncolni. Olyan élményt ad a tánc, hogy az örökre megmarad. A zene visz magával, a kezem és a lábam életre kell, és a szívem irányít. Egy valakire figyelek, s az nem más mint a párom. A szívem irányít, de a táncpárom mondja, mit lépjek, és ezt csakis a kezével adja át. Ilyenkor kizársz mindent, csak

rá figyelsz, ahogy
néz téged, ahogy
te nézed őt.
Mindegyik táncnál
mást akarunk
kifejezni:
a rumbánál a
szeretetet, míg a
pasodoble-nál a
(pászádoble) a
szerelmet,

féltést... Sok tánc van, sokat is lehet róluk mesélni, de az én kedvencem a rumba. Mikor végzünk, és kimegyek az ajtón, felszabadultságot érzek. Itthon is szoktam gyakorolni, akkor itt is csak én vagyok és a zene, egyszerűen imádok táncolni!

<https://www.facebook.com/egyesulet.galatarsastancklub>

Ha olvasok, elképzelem az egész történetet. Azok a napjaim a legszebbek, amelyeken kiadhatok magamból mindent.

<https://nlc.hu/>

A magánéletem jó, de vannak bökkenők, ma is volt egy: összevesztem a legeslegfontosabb személlyel az életemben. Vannak ilyenek, el kell fogadni, lesz még sok ilyen az életemben, tudnom kell ezeket kezelni.

Most a legfontosabb, hogy küzdök, és mindent megteszek, hogy elérjem a célom, ami nehézkes, de tudom, hogy képes vagyok rá!

Ezek most az én pillanatnyi érzéseim. Tudom, hogy más vagyok belül, de ez előnyömre válik, mert lehet, amit a többi ember nem ért, én azt lehet, hogy igen! Sokszor a szívem irányít, valamikor meg az agyam, s a fájdalmak nagyot tudnak ütni, de kivédem őket.

Szabó Anna Sára 8.a

Landorhegyi Sportiskolai Általános Iskola